

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของพืชตระกูลบิงบองชนิด

ผู้เขียน

นายพิชัย ใจดี

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) พืชสวน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ เกศิณี ระมิงค์วงศ์
อาจารย์ ดร. ฉันทนา สุวรรณชาดา

ประธานกรรมการ
กรรมการ

บทคัดย่อ

การหาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของพืชตระกูลบิง 15 ชนิด ได้แก่ กระชาย (*Boesenbergia pandurata* Holtt.) กระชายคำ (*Kaempferia parviflora* Wall. ex Baker) กระวนขาว (*Amomum krervanh* Pierre) กะทือ (*Zingiber zerumbet* Smith) ขมิ้นขาว (*Curcuma mangga* Valeton) ขมิ้นชัน (*Curcuma longa* Linn.) ขมิ้นคำ (*Curcuma aeruginosa* Roxb.) ขมิ้นอ้อย (*Curcuma zedoaria* Roscoe) ข่า (*Alpinia galanga* Sw.) ข่าน้า (*Alpinia allughas* Roscoe) ข่าหยวก (*Alpinia nigra* (Gaerth) B.L. Burtt) ข่าใหญ่ (*Alpinia siamensis* Schum.) ขิง (*Zingiber officinale* Roscoe) ไพล (*Zingiber cassumunar* Roxb.) และไพลคำ (*Zingiber ottensii* Valeton) พบว่าความแตกต่างทางสัณฐานวิทยาของ แนวการเรียงใบ การเรียงใบ รูปร่างใบ ฐานใบ ปลายใบ ขนาดใบ สัดส่วนใบ สีใบใน สีผิวเมือง ตำแหน่งการแทงง่าดอก และสีใบประดับ สามารถนำมาสร้างรูปวิชานสู่ชนิดได้ ภายใน กายวิภาคศาสตร์ของ ราก ใบ และปลายยอด มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ รากประกอบด้วยเนื้อยื่นที่เป็นหัวนodule ก้านออกสุด ถัดเข้าไปเป็นชั้นแยกโขเดอร์มีส คอร์เทกซ์ เพอร์ไซเดต และชั้นสตีกเป็นชั้นในสุด ในประกอบด้วยชั้นคิวทิน เนื้อยื่นที่เป็นผิวค้านบนในแต่ละห้องใบ มีโซไฟล์ และมักท่อลำเลียง ปลายยอด ประกอบด้วยเนื้อยื่นที่เป็นปลายยอด ฤดูกำนิดใบ และใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ เชลล์วิทยาของกะทือ บิง ไพล และไพลคำมีจำนวนโครโนไซม เท่ากับ 22 แท่ง ($2n = 22$) ขมิ้นขาวมีจำนวนโครโนไซม เท่ากับ 32 แท่ง ($2n = 32$) กระชายและกระชายคำมีจำนวนโครโนไซม เท่ากับ 36 แท่ง ($2n = 36$) ขมิ้นอ้อยมีจำนวนโครโนไซม เท่ากับ 42 แท่ง ($2n = 42$) กระวนขาว ข่า ข่าน้า ข่าหยวก และข่าใหญ่มีจำนวนโครโนไซม เท่ากับ 48 แท่ง ($2n = 48$) ขมิ้นชันและขมิ้นคำมีจำนวน

โครโนโซม เท่ากับ 63 แท่ง ($2n = 63$) แบบแผน allozyme โดยวิธีอิเล็กโทรโฟเรซ และใช้อินไซม์ 4 ชนิด ได้แก่ acid phosphatase, esterase, malate dehydrogenase และ peroxidase ปรากฏปattern ไอโซไซม์จำนวนแคน 1 – 4 แคน การหาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรม จากสัณฐานวิทยา กายวิภาคศาสตร์ เชลล์วิทยา และแบบแผน allozyme ร่วมกัน โดยใช้ค่า % similarity สามารถแบ่งกลุ่มพืชได้ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กะทิอ จิง ไพล และไพลคำ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ขมิ้นขาว แตงขมิ้นอ้อย กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ขมิ้นชัน ขมิ้นคำ และข่าน้ำ กลุ่มที่ 4 ได้แก่ กระชา กระชาคำ กระวนขาว ข่า ขำหยก และข่าใหญ่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Phylogenetics of Some Zingiberaceae

Author Mr. Phichai Chaikla

Degree Master of Science (Agriculture) Horticulture

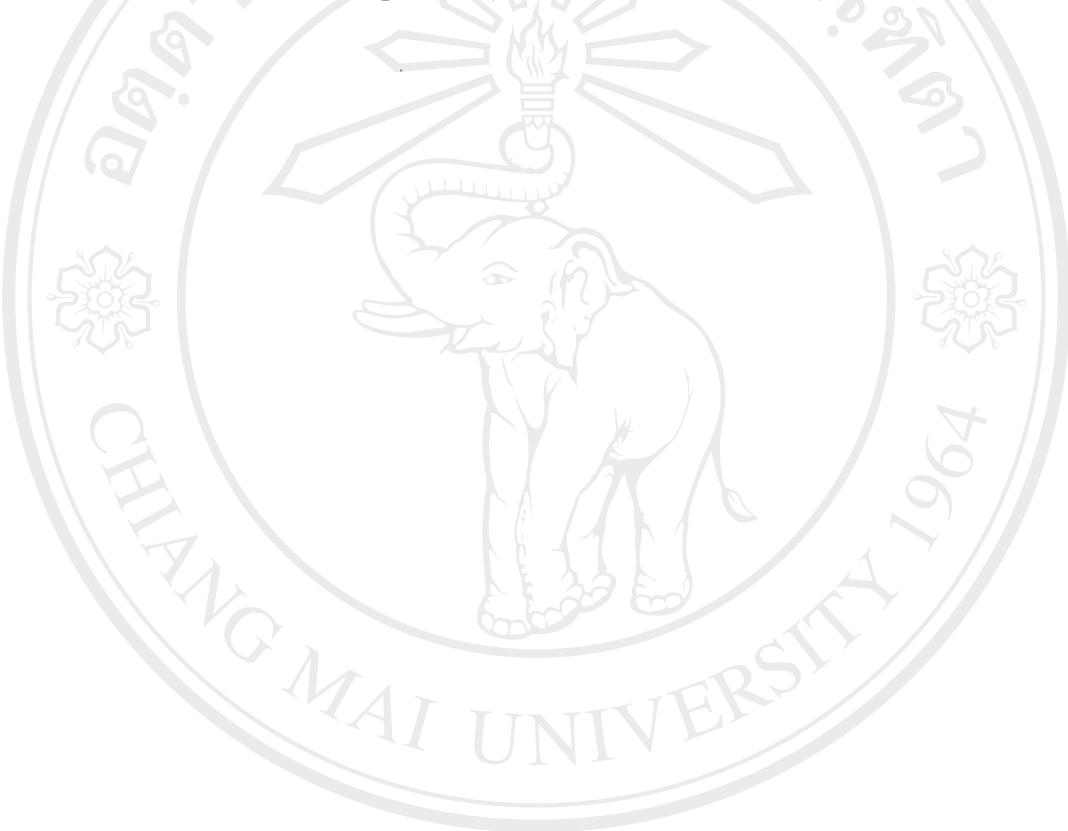
Thesis Advisory Committee

Associate Professor Kesinee Ramingwong	Chairperson
Lecturer Dr. Chuntana Suwanthada	Member

Abstract

Phylogenetics studies were carried out in fifteen species of Zingiberaceae, including : Krachai (*Boesenbergia pandurata* Holtt.), Krachai-dam (*Kaempferia parviflora* Wall.ex Baker), Siam cardamom (*Amomum krervanh* Pierre), Kathu (*Zingiber zerumbet* Smith), Kha-min-khao (*Curcuma mangga* Valeton), Turmeric (*Curcuma longa* Linn.), Kha-min-dam (*Curcuma aeruginosa* Roxb.), Zedoary (*Curcuma zedoaria* Roscoe), Galanga (*Alpinia galanga* Sw.), Kha-nam (*Alpinia allughas* Roscoe), Kha-yuak (*Alpinia nigra* (Gaerth) B.L.Burtt), Kha-yai (*Alpinia siamensis* Schum.), Ginger (*Zingiber officinale* Roscoe), Phlai (*Zingiber cassumunar* Roxb.) and Phlai-dam (*Zingiber ottensii* Valeton). Morphological studies including phyllotaxy, leaf shape, leaf base, leaf apex, leaf size, leaf ratio, leaf sheath color, rhizome color, position of inflorescence and bract color could be used in construction of keys to species. Anatomical studies revealed similar structures of root, leaf and shoot tip. The root, from outermost, consisted of epidermis, exodermis, cortex, pericycle and stele. The leaf consisted of cuticle, layers of upper and lower epidermis, mesophyll and vascular bundle. Shoot tip consisted of growth apex, leaf primodia and young unexpanded leaf. Cytological studies showed that somatic chromosome number of Kathu, Ginger, Phlai and Phlai-dam were 22 ($2n = 22$), Kha-min-khao was 32 ($2n = 32$), Krachai and Krachai-dam were 36 ($2n = 36$), Zedoary was 42 ($2n = 42$), Siam cardamom, Galanga, Kha-nam, Kha-yuak and Kha-yai were 48 ($2n = 48$) while Turmeric and Kha-min-dam were 63 ($2n = 63$). Allozyme patterns were analyzed by

polyacrylamide gel electrophoresis. Isozyme patterns of acid phosphatase, esterase, malate dehydrogenase and peroxidase showed one to four bands of isozyme. The combination of morphology, anatomy, cytology and allozyme patterns made possible the analysis of phylogenetics, using % similarity. The fifteen species were classified into four groups. Group I included Kathu, Ginger, Phlai and Phlai-dam. Group II included Kha-min-khao and Zedoary. Group III included Turmeric, Kha-min-dam and Kha-nam, and group IV included Krachai, Krachai-dam, Siam cardamom, Galanga, Kha-yuak and Kha-yai.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved